

Una poesia

El Cor Amics de la Unió a l'Església de Montornès del Vallès.

Un dia, encara no fa un any,
em trobo en Vila tot passejant.
Tinc una gran proposta -em diu-
Vull muntar una coral.

No, jo no tinc veu ni oïda ni solfeig.
Això no és problema -diu.
No? Ja veuràs, farem safareig.

Li dono voltes i voltes, potser té raó,
només posant voluntat
i a la pràctica d'escoltar als nostres nens
tantes vegades cantar.

Tothom porta un artista dins
-em diu un bon amic.
I què se'n ha fet del meu?
Potser es devia morir.

El primer dia comprovo sorpresa
que tots som pares
amb moltes ganes de cantar, riure i disfrutar.

Ui, que comencem! Tanco els ulls
i... no, no sona tan malament.
Però de sobte miro al mestre
I, per la cara que posa,
sembla patir un torment.

Ara ja portem quasi un any.
Molta fe i moltes ganes posades.
I sembla que sona bé.
I si mires al profe
la cara diu que potser
en deu anys cantarem bé.

Ens hem divertit d'allò més.
Hem fet amics i hem aconseguit
distingir aquestes petites taques
que posades entre línies
ens diuen ara puja, ara baixa.

Bé amics us animo a PROVAR,
de ben segur que us sorprendrà.

Isabel Sola

Estrena del Cor Amics de la Unió en la XVIII Mostra de Cant Coral.

EL COR AMICS DE LA UNIÓ

cerca

nous HOMES per completar el grup.

Assajem els dilluns de 21.30h a 23h.

Aprenem a cantar i ho passem bé !

Animeu-vos-hi